

Triodion: Förlåtelsens söndag

Orthros

Kontakion

O Du Ledsagare till vishet, kloketens Givare, de dåraktigas lärare, och de fattigas försvarare: Skänk och stadfast förståelse i mitt hjärta, o Härskare. Giv mig tal, o Faderns Ord; ty jag skall icke hålla tillbaka mina läppar med att ropa till Dig: o Du Barmhårtige, hav förbarmande över mig som fallit.

Ikos

Förvisad från Paradisets glädje, satt Adam utanför och grät medan han slog sina händer för ansiktet och sade: ”O Du Barmhårtige, hav förbarmande över mig som fallit.”

När Adam såg ängeln driva ut honom och stänga porten till den gudomliga trädgården, jämrade han sig högt och sade: ”O Du Barmhårtige, hav förbarmande över mig som fallit.”

O Paradis, dela sorgen med din herre som har blivit fattig och med ljudet av dina löv, bed till din Skapare att Han icke håller din port stängd för alltid. O Du Barmhårtige, hav förbarmande över mig som fallit.

O fullkomliga, heliga och välsignade Paradis, planterat för Adams skull och stängt på grund av Eva, bed till Gud för de fallna. O Du Barmhårtige, hav förbarmande över mig som fallit.

Exapostilarion för Uppståndelsen och sedan följande exapostilaria:

I mitt elände, o Herre, har jag överträtt Dina bud. Ve mig! Jag har berövats härligheten, fyllts av skam och kastats ut från Paradisets glädje. Jag har rätteligen förlorat Dina välsignelser; men i Din nåd och barmhärthet, förbarma Dig över mig.

Vi blevo en gång förvisade från Paradiset, o Herre, genom att äta från trädet; men Du har lett oss tillbaka igen, o min Gud och Frälsare, genom Ditt Kors och Ditt lidande. Genom Din Moders förböner, giv oss kraft genom Ditt Kors att hålla fastan i helighet och att tillbedja Ditt gudomliga uppvaknande, frälsningens Påsk.

Lovprisningarna

Fem stichera från Uppståndelsens Oktoechos i veckans ton, sedan följande tre från Triodion:

Vers 6: Loven Honom med klingande cymbaler, loven Honom med jublets cymbaler. Allt vad anda har love Herren.

”Ack, ve mig!” klagade Adam: ”ty ormen och kvinnan hava berövat mig min närhet till Gud, och genom att äta av trädets frukt har jag blivit förvisad från Paradisets glädje. Ve mig! Jag kan icke längre utstå skammen. En gång konung över alla Guds skapelser på jorden, har jag nu blivit en fånge, vilseledd av onda råd. En gång klädd i odödlighetens härlighet, jag nu kläda mig i dödlighetens skinn, enländigt såsom en dödsdömd. Ve mig! Vem skall dela min sorg med mig? Men, o människoälskande Herre, som har skapat mig av stoft och iklätt mig barmhärtighet, kalla mig tillbaka från fiendens bojor och fräls mig.

Vers 7: *Stå upp, Herre; Gud, upplyft din hand, förgät icke de arma.*

Dygderens arena har nu öppnats. Låtom oss nu alla, som vill vinna priset, träda därin och rusta för fastans ädla kamp; ty de som kämpa enligt reglerna få rättvist mottaga segerkransen. Låtom oss taga upp Korsets vapen och strida emot fienden. Ett oöverbinnerligt skyddsvärn är vår tro, bönen är vår rustning och såsom en hjälm är givmildheten. Såsom ett svärd hava vi fastan som avskär allt ont från våra hjärtan. Om vi göra detta, skola vi mottaga den sanna kronan från Kristus, alltets Konung uppå domens dag.

Vers 8: *Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta; jag vill förtälja alla dina under.*

Adam drevs ut ur Paradiset, ty av olydnad hade han ätit; men Moses förlänades att få se Gud ty han hade renat sin själs ögon genom fasta. Om vi då längta efter att dväljas i Paradiset, låtom oss avstå från all överflödig mat; och om vi vilja se Gud, låtom oss fasta i fyrtio dagar såsom Moses. Med uppriktighet låtom oss hålla ut i bön; låtom oss stilla vår själs begär och kuva köttets upproriska instinkter. Med lätta steg, låtom oss styra kosan mot vägen till himmelen, där änglakörer med aldrig tystnande röster lovsjunga den odelbara Treenighetens och där vi skåda Mästarens makalösa skönhet. O, Guds Son och Livgivare, till Dig sätta vi vårt hopp: gör oss värdiga en plats där med änglahären, o Kriste, genom förbönerna av Modern som bar Dig, och genom apostlarnas, martyrernas och alla helgons böner.

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Anden.

Doxastikon

Tiden är nu inne att börja den andliga kampen och besegra de demoniska makterna. Låtom oss ikläda oss återhållsamhetens pansar och änglarnas härlighet. Moses talade med Skaparen med djärvhet och han hörde den osynlige Gudens röst. I Din människokärlek, o Herre, förläna oss att med samma djärvhet tillbedja Ditt lidande och Din Heliga Uppståndelse.

Nu och alltid och i evigheternas evighet. Amen.

Allrämest välsignad är du, o Jungfru och Theotokos, ty genom Honom som blev kött genom dig, togs dödsriket till fånga, Adam blev återkallad, förbannelsen hävd. Eva befriades, döden dödades, och vi fördes till livet. Därför ropa vi högt lovsjungande: Välsignad vare Du, o Kriste vår Gud, som behagat göra detta, ära åt Dig.